

Sygn. akt X GC 1381/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Kornelia Żminkowska
Protokolant:	Stażysta Magdalena Wyrąbkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2018 r. w Szczecinie

na rozprawie

w sprawie z powództwa (...) -Finanse spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

przeciwko D. P. (1)

o zapłatę

I. umarza postępowanie co do kwoty 1847,44 zł (jeden tysiąc osiemset czterdzieści siedem złotych czterdzieści cztery grosze) oraz kwoty 205,50 zł (dwieście pięć złotych pięćdziesiąt groszy) z tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 11 stycznia 2016 r. do dnia 12 sierpnia 2017 r.

II. zasądza od pozwanego D. P. (1) na rzecz powódki (...) -Finanse spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 1354,62 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt cztery złote sześćdziesiąt dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 8 sierpnia 2017 r.,

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1247 zł (jeden tysiąc dwieście czterdzieści siedem złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt X GC 1381/17

UZASADNIENIE

sprawa rozpoznana w postępowaniu uproszczonym

W dniu 22 czerwca 2017 roku powódka (...) – Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wniosła do Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie pozew przeciwko D. P. (2) o zapłatę kwoty 3202,06 zł z odsetkami: ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 1847,44 zł od dnia 12 stycznia 2016 r., od kwoty 1354,62 zł od dnia 20 maja 2016 roku, a nadto kosztów postępowania. W uzasadnieniu powódka podała, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. sprzedała pozwanemu towar, z tytułu czego wystawiła faktury VAT na łączną kwotę 3202,06 zł, której należności pozwany nie uiszczył. Powódka podała, że w dniu 7 marca 2017 roku na mocy umowy przelewu wierzytelności (...) spółka

z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przeniosła na powódkę w całości swoją niespłaconą i wymagalną wierzytelność z tytułu niezapłaconych należności za sprzedane towary i usługi objętego wskazanymi fakturami VAT.

W złożonej odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania. W uzasadnieniu pozwany podniósł, że należność wynikająca z faktury (...) została uiszczona w całości w dniu 27 marca 2017 r. Dotychczas nie została zapłacona przez przeoczenie, a ponieważ pierwotny wierzyciel nie wzywał pozwanego do zapłaty opóźnienie powiększało się. O dokonanej zapłacie pozwany poinformował powódkę, ponieważ jednak należność została zapłacona na rachunek (...) spółki (...), wpłata nie została uwzględniona przez powódkę. Dlatego też pozwany w dniu 12 sierpnia 2017 r. zapłacił sporną fakturę oraz odsetki ustawowe za opóźnienie na rachunek bankowy powódki. Odnośnie drugiej z dochodzonych faktur pozwany zakwestionował fakt jej otrzymania. Wskazał także, iż wielokrotnie zwracał się do powódki o dręczenie jej duplikatu celem jej zweryfikowania, zaksięgowania i opłacania. Powódka jednak nie doręczyła pozwanemu faktury nr (...).

W piśmie złożonym w dniu 21 września 2017 r. powódka ograniczyła powództwo o kwotę 2052,94 zł, wynikającą z faktury nr (...), wskazując, iż uiszczoną kwotę zaliczyła na należność główną w wysokości 1847,44 zł oraz odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych w wysokości 205,50 zł. Jednocześnie powódka podtrzymała pozew o zapłatę kwoty 72,91 zł z tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych wynikających z faktury (...) oraz o zapłatę kwoty 1354,62 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 20 maja 2016 r. oraz kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniach 20 listopada 2015 r., 1 grudnia 2015 r., 3 grudnia 2015 r., pozwany D. P. (1) pobrał materiały budowlane z hurtowni (...).

W dniu 28 grudnia 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła D. P. (1) fakturę VAT nr (...) tytułem sprzedaży towaru w niej wskazanego (wynikającego z dokumentów WZ wystawionych w dniach 20 listopada 2015 r., 1 grudnia 2015 r., 3 grudnia 2015 r.) na łączną kwotę 1847,44 zł z terminem płatności ustalonym na dzień 11 stycznia 2016 roku.

Fakturę doręczono pozwanemu. Pozwany zaksięgowała fakturę w rejestrze zakupów Vat za miesiąc grudzień 2015 r. Należność nie została uiszczona, przez przeoczenie.

W dniu 14 marca 2016 r pozwany pobrał materiały budowlane z hurtowni (...), na podstawie zamówienia roboczego.

W dniu 12 maja 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła D. P. (1) fakturę VAT nr (...) tytułem sprzedaży towaru w niej wskazanego (wynikającego z zamówienia roboczego z dnia 14 marca 2016 r.) na łączną kwotę 1354,62 zł z terminem płatności ustalonym na dzień 19 maja 2016 roku. Do faktury dołączono wydanie WZ wystawione na podstawie zamówienia roboczego.

Faktura nie została doręczona pozwanemu.

Dowód:

- informacja KRS dot. powoda k. 8 do 11,
- zaświadczenie (...) pozwanego k. 12 do 13,
- faktura VAT k. 20 do 21, 24 do 25,
- dokument wydania k. 22 do 23, 26,
- zamówienie robocze – k. 27 ,

- potwierdzenie przelewu k. 69,
- korekta faktury k. 70,
- zeznania świadka Z. S. – k. 121 do 122,
- zeznania świadka M. S. – k. 122 do 123,
- zeznania pozwanego – k. 123 do 124.

W dniu 7 marca 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. (działająca jako cedent) zawarła z (...) – Finanse spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. (działającą jako cesjonariusz) umowę o przeniesieniu wierzytelności.

Na mocy umowy cedent przenosi na rzecz cesjonariusza prawo własności wierzytelności z tytułu niezapłaconych należności za sprzedane towary i usługi objęte fakturami VAT wymienionymi szczegółowo w załączniku nr 1 (§ 2 ust. 1 w zw. z § 1 ust. 1 umowy). Szczegółowy wykaz wierzytelności będących przedmiotem umowy zawierać miał załącznik nr 1 do umowy (§ 1 ust. 3 umowy).

W załączniku nr 1 do umowy ujęta została wierzytelność przysługująca od pozwanego w kwocie 3202,06 zł wynikająca z faktur VAT nr (...).

Pismem z dnia 7 marca 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. zawiadomiła pozwanego o dokonany przelew wierzytelności.

Pismem z dnia 23 marca 2017 roku (...) – Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wezwała pozwanego do zapłaty łącznej kwoty 3202,06 zł.

Dowód:

- informacja KRS dot. powódki k. 8 do 11,
- informacja KRS dot. cedenta k. 14 do 19,
- umowa o przeniesieniu wierzytelności z załącznikiem k. 28 do 33,
- zawiadomienie o przelewie wierzytelności k. 35 do 37, 57
- wezwanie do zapłaty k. 34.

W dniu 28 marca 2017 r. pozwany uiszczył należność wynikającą z faktury nr (...) wraz z odsetkami za opóźnienie na rachunek (...) spółki (...).

O powyższym poinformował spółkę (...) pismem z dnia 28 marca 2017 r. Jednocześnie poinformował o braku faktury nr (...) i poprosił o przesłanie jej duplikatu. Spółka (...) nie odpowiedziała na pismo pozwanego.

Następnie za pośrednictwem poczty email pozwany poinformował o powyższym powódkę. Powódka poinformowała o obowiązku dokonania zapłaty na jej rachunek bankowy. Duplikat faktury nr (...) nie został doręczony pozwanemu również przez powodową spółkę.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu – k. 58,
- korespondencja mailowa – k. 61 do 67,

- pismo z dnia 28 marca 2017 r. z potwierdzeniem odbioru – k. 68 do 69,

W rejestrze zakupów VAT pozwanego ujęto fakturę nr (...), nie ujęto natomiast faktury nr (...).

Dowód:

- rejestr zakupów k. 59 do 60.

W dniu 12 sierpnia 2017 r. pozwany uiścił kwotę 2052,94 zł na rachunek powódki tytułem zapłaty za fakturę nr (...) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu – k. 73.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione częściowo.

Wstępnie wskazać należy, że legitymacje czynną do występowania w sprawie powódka wywodziła z zawartej ze spółką (...) umowy o przeniesienie wierzytelności, której przedmiotem były należności z tytułu sprzedaży towarów przysługujące cedentowi względem pozwanej. Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (§ 1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2). W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który w ten sposób zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego jaki go wiązał z dłużnikiem. Wątpliwości Sądu nie budziła skuteczność dokonanego przelewu, nadto okoliczność ta nie była również kwestionowana przez pozwanego.

W rozpoznawanej sprawie powódka domagała się pierwotnie zapłaty kwoty 3202,06 zł, jako łącznej ceny za sprzedany przez pierwotnego wierzyciela na rzecz pozwanego towar wymieniony w fakturach VAT nr: (...) oraz (...).

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił zatem art. 535 § 1 k.c. zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Pozwany kwestionując żądanie pozwu podniósł dwa rodzaje zarzutów dotyczące odrębnie każdej z faktur.

Odnosnie faktury nr (...) pozwany podniósł, iż nie kwestionuje należności z niej wynikającej. Faktura nie została zapłacona jedynie przez przeoczenie, a następnie po wezwaniu do zapłaty wystosowanym przez powódkę, należność została zapłacona na rachunek spółki (...) w dniu 28 marca 2017 r. Po wymienionej z powódką korespondencji mailowej dotyczącej powyższej zapłaty, nieuznanej przez powódkę, pozwany ponownie uiścił dochodzoną należność na rachunek powódki wskazany w wezwaniu do zapłaty. Z uwagi na powyższe powódka cofnęła powództwo co do należności głównej oraz częściowo co do odsetek. Powódka bowiem dochodziła odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych w oparciu o art. 8 ust. 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2016 r. Wskazać jednak należy, iż stosownie do treści art. 15 ust. 1 ww. ustawy do transakcji handlowych zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Ponieważ umowa sprzedaży, której dotyczy sporna faktura została zawarta w dniach 20 listopada 2015 r., 1 grudnia 2015 r., 3 grudnia 2015 r., żądanie powódki nie zasługiwało na uwzględnienie. Dlatego też uiszczona przez pozwanego w dniu 12 sierpnia 2017 r. kwota 2052,94 zł wyczerpywała roszczenie powódki wynikające z faktury nr (...). Powódka mogła bowiem żądać jedynie odsetek ustawowych za opóźnienie.

Stosownie do treści art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Przepis art. Art. 355 § 1 k.p.c.

stanowi, iż Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Z uwagi na fakt, iż powódka cofnęła częściowo pozew co do kwoty 2052, 94 zł Sąd w punkcie I wyroku umorzył postępowanie co do kwoty 1847,44 zł z tytułu należności głównej oraz co do kwoty 205,50 zł z tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 11 stycznia 2016 r. do dnia 12 sierpnia 2017 r., oddalając powództwo o odsetki w pozostałym zakresie, co wynika z pkt. III wyroku.

Przechodząc do rozważań dotyczących faktury nr (...) wskazać należy, iż okoliczności kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy pozostawały w zasadzie bezsporne. Poza przedmiotem sporu pozostał ostatecznie fakt zawarcia pomiędzy pierwotnym wierzycielem, a pozwanym umowy sprzedaży na mocy której podmiot ten wystawił pozwanemu sporną fakturę. Pozwany okoliczności te potwierdził na rozprawie w dniu 28 lutego 2018 r., mianowicie, iż towar wymieniony w tej fakturze został mu wydany, co potwierdził podpisem na zamówieniu roboczym. Nie otrzymał on jednak faktury dokumentującej tą sprzedaż, o czym informował wielokrotnie powódkę, po otrzymaniu wezwania do zapłaty.

Sąd podzielił stanowisko pozwanego w tym zakresie, powódka nie wykazała bowiem, aby na etapie przed procesowym doręczyła pozwanemu sporną fakturę Vat, jak również aby fakturę doręczył pozwanemu poprzedni wierzyciel. Pozwany wykazał natomiast, składając zeznania na rozprawie w dniu 28 lutego 2018 r., korespondencję mailową z powódką oraz rejestr zakupów Vat, że faktura której powódka domaga się zapłaty nie została mu doręczona i zaksięgowana. Nie mniej jednak, pozwany otrzymał sporną fakturę z chwilą doręczenia pozwu przez Sąd, co miało miejsce w dniu 1 sierpnia 2017 r. Skoro zatem termin płatności został oznaczony w fakturze na 7 dni, przyjęć należało wymagalność kwoty 1354,62 zł od dnia 8 sierpnia 2017 r. Mając na uwadze powyższe Sąd w punkcie II wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1354,62 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 8 sierpnia 2017 r. W pozostałym zakresie powództwo o odsetki zostało oddalone tj. za okres od dnia 20 maja 2016 r. do dnia 7 sierpnia 2017 r., o czym orzeczono w punkcie III wyroku.

Odnosząc się do twierdzeń pozwanego, iż nie ustalał ze spółką (...);dach – Cukrowa” cen za poszczególne towary wymienione w tej fakturze wskazać należy, iż z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy nie wynika, aby w ramach stałej współpracy stron, ceny jednostkowe poszczególnych towarów były w chwili ich wydawania z magazynu odrębnie ustalane. W dołączonych do faktury nr (...) dokumentów wydania WZ, niekwestionowanej przez pozwanego, również nie wskazano poszczególnych cech jednostkowych nabywanych towarów. Praktyki takiej nie potwierdzili byli pracownicy spółki (...) Z. S. i M. S.. Uznać zatem należało, iż pozwany nie wykazał, aby między stronami umowy sprzedaży, już po wydaniu nabywanego towaru miało dojść do dodatkowych ustaleń co do cen, odrębnie ustalonych poza standardowo obowiązującymi w hurtowni (...). W ocenie Sądu twierdzenie to zostało podniesione jedynie na potrzeby niniejszego postępowania.

W konsekwencji powództwo okazało się uzasadnione częściowo w zakresie żądania zasądzenia kwoty 1354, 62 zł oraz odsetek od tej kwoty w wysokości odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 8 sierpnia 2017 r. W pozostałym zakresie, żądanie odsetkowe okazało się nieuzasadnione, co omówiono powyżej.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt I, II i III sentencji wyroku.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o treść przedłożonych do akt dowodów z dokumentów oraz przesłuchanych w sprawie świadków i pozwanego. Sąd nie miał podstaw, by odmówić wiarygodności dokumentom, a ich autentyczność nie była kwestionowana.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu (pkt IV sentencji wyroku) znajduje podstawę 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 100 zd. 2 k.p.c. Z uwagi na to, iż powódka uległa jedynie w niewielkim zakresie co do roszczenia odsetkowego uznać należało, iż pozwany jest zobowiązany do poniesienia kosztów postępowania w całości, także w części roszczenia, które podlegało umorzeniu. Na koszty poniesione przez powódkę złożyła się opłata od pozwu 30 zł (kwota 70 zł została zwrócona z uwagi na cofnięcie przez powódkę pozwu przed rozpoczęciem posiedzenia, na które sprawa została skierowana), opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa – 17 zł oraz koszty zastępstwa

procesowego w kwocie 1200 zł na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

W ocenie Sądu w sprawie niniejszej nie zachodziły podstawy do odstąpienia od obciążania pozwanego kosztami procesu. Należność wynikająca z faktury nr (...) nie została opłacona w terminie, z przyczyn leżących wyłącznie po stronie pozwanego, była bowiem zaksięgowana w rejestrze Vat pozwanego za miesiąc grudzień 2015 r. Następnie po otrzymaniu wezwania do zapłaty ze wskazanym rachunkiem bankowym powódki i zawiadomienia o przelewie wierzytelności pozwany dokonał zapłaty na rachunek zbywcy wierzytelności. Wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 512 zd. 1 k.c. dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie. Dlatego też przyjąć należało, iż pozwany dokonał skutecznej zapłaty dochodzonego roszczenia, już po wytoczeniu powództwa w dniu 12 sierpnia 2017 r., co uprawniało powódkę do żądania kosztów postępowania w tym zakresie. W pozostałej części powództwo okazało się w przeważającej części zasadne, co obliguje pozwanego do zwrotu kosztów procesu na rzecz powódki, również i w tej części.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.